

Arrest

nr. 216 353 van 4 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. ORHAY
Herkenrodesingel 4A
3500 HASSELT**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 11 oktober 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 december 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. ORHAY, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde Albanees staatsburger te zijn en geboren en getogen te zijn in een buitenwijk van Durrës. U volgde negen jaar basisonderwijs en werkte als meubelmaker. Van mei 2016 tot september à oktober 2016 had u een relatie met M.I. (...), een meisje dat bij u in de buurt woonde. De laatste keer dat jullie elkaar zagen, hadden jullie voor de eerste keer geslachtsgemeenschap. Hierdoor kreeg u het aan de stok met K.I. (...), de broer van M. (...). Hij kwam dit immers te weten en drie à vier dagen nadat u en M. (...) gemeenschap hadden, sloeg K. (...) u in de buurt waar woonde. U rende weg en haalde een mes in het café van uw neef en stak K. (...) hiermee. K. (...) liep verwondingen op aan de achterkant van zijn been, dat genaaid moesten worden. De politie kwam, maar ze hebben u niet meegenomen naar het politiekantoor omdat uw oom 100 000 lek smeergeld betaalde. Vervolgens ging u in het huis van uw oom van moederskant, A.H. (...) wonen, die meer in het centrum van Durrës gevestigd is. Twee weken later

kwam een tweede confrontatie met K. (...) toen u uw moeder ging bezoeken. Hij schold u uit en u liep van hem weg. In januari, bij een derde confrontatie werd u geraakt door een mes toen het tot een gevecht kwam tussen K. (...) die in een café zat en u en uw neef die aan de kust aan het wandelen waren. Twee à drie weken later, toen u uw moeder ging bezoeken, wilde K. (...) u slaan, maar wist u te ontkomen door over een muur te klimmen. In maart 2017 ging u naar Italië, waar u twee maanden bij uw tante verbleef. U diende in Italië geen verzoek om internationale bescherming in. Vervolgens verbleef u 10 maanden in Frankrijk, waar u evenmin een verzoek om internationale bescherming indiende. Eind februari à begin maart 2018 ging u terug naar Albanië omdat uw moeder ziek was. U verbleef dan in het huis van uw oom in het centrum van Durrës, samen met uw moeder. In juni 2018 verliet u Albanië weer. U ging eerst een tiental dagen à twee weken naar Frankrijk, waar u geen verzoek om internationale bescherming indiende en kwam uiteindelijk naar België, waar u op 2 juli 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Bij terugkeer naar Albanië vreest u dat u gedood zult worden door K. (...) of dat u hem zult vermoorden. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten voor: uw originele identiteitskaart, een kopie van 2 pagina's van uw paspoort, een filmpje waarin door uw paspoort gebladerd wordt.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Nadat u eerst had bevestigd dat alles goed moet u ging meldt u halverwege het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u slechts twee uur geslapen heeft (CGVS, p. 2, 10). U gaat ermee akkoord om het persoonlijk onderhoud verder te zetten en te zullen aangeven indien het voor u niet meer zou gaan (CGVS, p. 11). Nadien heeft u niet meer aangegeven problemen te ondervinden door een slechte nachtrust. Overigens legt u geen enkel document hierover neer en uit verloop van het persoonlijk onderhoud blijkt geenszins dat u door uw beweerde korte nachtrust niet in staat zou zijn om uw problemen uiteen te zetten.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 17 december 2017 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een verzoek tot internationale bescherming enkel gegrond is indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit evenwel niet gedaan.

Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat uw houding geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u vanaf maart 2017 twee maanden in Italië en tien maanden in Frankrijk verbleef zonder er een verzoek om internationale bescherming in te dienen (CGVS, p. 4,5). Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag nochtans redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming. De vaststelling dat u dit niet gedaan heeft, zet de ernst van uw verzoek om internationale bescherming danig op een helling. Uw uitleg, dat u geen verzoek om internationale bescherming indiende in Italië omdat u Italië niet graag heeft (CGVS, p. 8), kan niet weerhouden worden. De reden waarom u geen verzoek om internationale bescherming indiende in Frankrijk, dat Albanezen zich er met stommiten als drugs bezig hielden en dat u er niet wilde blijven (CGVS, p. 8), is evenmin een afdoende verklaring voor uw nalaten. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u daarna nog terugging naar Albanië (CGVS, p. 5, 20). U stelt dat u eind februari à begin maart 2018 terugging naar Durrës in Albanië omdat uw moeder ziek was. Dat u terugging naar Albanië en zelfs terugkeerde naar de stad waar de persoon woont door wie u vreest vermoord te worden, geeft wederom een stevige knauw aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde dreiging. Daarenboven kunnen er nog vraagtekens geplaatst worden bij de vaststelling dat u in juni 2018 tien à veertien dagen in Frankrijk doorbracht zonder er een verzoek om internationale bescherming in te dienen vooraleer u naar België kwam. Hier dient alweer aangestipt te worden dat de vaststelling dat u na aankomst in een derde land niet zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming, de ernst van de door u beweerde dreiging op een helling zet. Dat u Frankrijk niet graag heeft (CGVS, p. 9), kan wederom niet beschouwd worden als een geldige vergoelijking voor uw nalaten. Er dient dus geconcludeerd te worden dat uw houding afbreuk doet aan de door u beweerde vrees.

Vervolgens dient er gewezen te worden op enkele ongeloofwaardige elementen betreffende uw relaas. Er diende vastgesteld te worden dat u incoherente verklaringen aflegde over de personen van de familie van M. (...) met wie u ruzie had en het aantal keren dat u met hen ruzie had. Bij de dienst Vreemdelingenzaken sprak u over een vechtpartij met K. (...), waarna u hem een messteek gaf en zegt u dat er drie à vier dagen later nog een vechtpartij was met hem waarbij hij u een messteek gaf (Vragenlijst dd. 6 augustus 2018, p. 2). Verder haalde u aan dat u ook twee keer ruzie had met E. (...), de neef van M. (...) omdat hij tegen jullie relatie was. Door deze confrontaties zag u zich genooddaakt bij uw oom te gaan inhuizen, zo verklaarde u bij de DVZ (Vragenlijst dd. 6 augustus 2018, p. 2). Over ruzie met E. (...) rept u bij het persoonlijk onderhoud bij het CGVS met geen woord. Gevraagd naar andere incidenten tussen u en familieleden van M. (...), zegt u dat er geen waren (CGVS, p. 17). Gepeild naar problemen die u had met andere familieleden dan met K. (...), zegt u dat er geen waren (CGVS, p. 17). Gewezen op de tegenstrijdigheid waarbij u eerder wel te kennen gaf dat u problemen had met E. (...), zegt u dat u geen ruzie had met E. (...) en zegt u dat E. (...) er gewoon bij was toen K. (...) u met het mes stak (CGVS, p. 20). Dit is niet in overeenstemming met uw eerdere verklaringen, dat enkel K. (...) bij het gevecht was waarbij u geraakt werd door een mes (CGVS, p. 16). Dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over met wie van de familie van M. (...) u een conflict had, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde problemen.

Ook de vaststelling dat u een niet coherent tijds kader schetst van de door u aangehaalde problemen doet afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken zegt u dat de vechtpartij waarbij u een messteek kreeg van K. (...) drie à vier dagen plaatsvond nadat u K. (...) een messteek had gegeven (Vragenlijst dd. 6 augustus 2018, p. 2). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS zegt u dan weer dat K. (...) u probeerde te pakken te krijgen ongeveer twee weken nadat u hem met een mes gestoken had (CGVS, p. 16). U stelt dat u daarbij niet gewond raakte (CGVS, p. 16). U geeft aan dat u bij de volgende vechtpartij wel gestoken werd door een mes en dat deze vechtpartij plaatsvond niet zo lang na de tweede ruzie (CGVS, p. 16). Het is opmerkelijk dat u de ene keer zegt dat u een messteek kreeg drie à vier dagen nadat u K. (...) een messteek gaf en de andere keer het moment dat u gestoken werd door een mes situeert meer dan twee weken nadat u zelf een messteek uitdeelde. Dat u incoherente verklaringen aflegt over het tijds kader, schaadt de geloofwaardigheid van de door u beweerde feiten. Nochtans kreeg u in het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS de mogelijkheid om aan te geven of het onderhoud op de DVZ goed verlopen was en eventuele rechtzettingen te doen (CGVS, p. 2-3). U opperde dat de tolk zomaar data gegeven had en dat die allemaal niet kloppen (CGVS, p. 2). U kreeg de kans geboden om data recht te zetten, maar reageerde hierop door te zeggen dat u zich geen enkele datum herinnert (CGVS, p. 2). Overigens kan ook opgemerkt worden dat de situering in de tijd van aanvallen op u los staat van data en dat verwacht kan worden dat u, die basisonderwijs genoot in Albanië op coherente manier kan uiteenzetten hoeveel tijd er tussen de aanvallen zat.

Ook uw verklaringen over de leeftijd van M. (...) zijn opmerkelijk. Gevraagd hoe oud ze is, zegt u dat ze achttien is (CGVS, p. 12). Gepeild of u op dit moment bedoelt, zegt u dat u het niet weet (CGVS, p. 12). De tijd gegeven om rustig na te denken of zij momenteel achttien is, vraagt u zich af hoe u kan weten hoe oud ze is en oppert u dat u niet bij de burgerlijke stand werkt (CGVS, p. 12). Deze vage verklaringen over de leeftijd van M. (...) zijn vreemd aangezien uw relatie met haar aan de basis ligt van de reden van uw vertrek uit Albanië. Verder is het opmerkelijk dat u zegt niet te weten of K. (...) werkt (CGVS, p. 13). Dat u dit niet weet, ondanks het feit dat u vreest door hem vermoord te worden, is opmerkelijk. Eens te meer gezien hij in de wijk woonde waar u eerst zelf woonde en vervolgens regelmatig naar terugkeerde om uw moeder te bezoeken, toen u zich meer in het centrum van Durrës gevestigd had (CGVS, p. 16). Indien u werkelijk door hem vermoord dreigde te worden kan immers verwacht worden dat u zo'n informatie over hem zou weten, opdat u hem zou kunnen vermijden.

Verder is het niet geloofwaardig dat u, die vreesde gedood te worden door K. (...), nooit beroep deed op de politie (CGVS, p. 17). Indien u werkelijk zou vrezen voor uw leven kan verwacht worden dat u de hulp van de autoriteiten zou inroepen. Uw vergoelijking dat de politie u niet helpt omdat ze slechts na een moord optreden en dat er veel moorden gebeuren in Albanië (CGVS, p. 17), kan niet weerhouden worden als reden waarom u hun hulp niet inriep. Enkele algemene blote beweringen kunnen immers niet verklaren waarom u zich niet nationale bescherming trachtte te verzekeren. Zelfs indien u vragen zou hebben gehad bij de daadkracht van de Albanese politie dan nog kan er van u verwacht worden dat u in het licht van de vrees voor uw leven probeert bescherming te krijgen. Dat uw weigering een klacht in te dienen ingegeven zou zijn door uw bedenking dat ze slechts na een moord optreden is evenmin overtuigend. Er kan immers slechts verwacht worden dat de politie optreedt naar aanleiding van een incident of een klacht, die u naliet in te dienen. Uit de toegevoegde informatie blijkt dat de Albanese politie wel degelijk preventief tracht tussenbeide te komen bij vetes. Ook uw verwijzing naar corruptie als reden waarom u geen hulp zocht bij de politie kan niet weerhouden worden als reden om geen beroep te doen op bescherming bij de politie (CGVS, p. 17,18). U brengt immers geen concrete indicaties naar voren over waarom uw vraag om bescherming bij de politie door corruptie niet correct afgehandeld zou worden. Inzake een voorbeeld dat

u aanhaalt waarbij u zonder rijbewijs reed en een politieagent omkocht (CGVS, p. 18) dient opgemerkt te worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat indien de Albanese politie haar werk niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Gepeild naar specifieke redenen waarom u denkt dat er corruptie mee gemoeid zou zijn als u bescherming zou vragen in Albanië, verwijst u naar een vriend die overleed in uw armen (CGVS, p. 18). Uiteindelijk geeft u aan dat het overlijden van deze vriend niets met uw verzoek om internationale bescherming te maken heeft (CGVS, p. 19, 22) en dat hij overleed toen u 16 jaar oud was (CGVS, p. 22). Door te verwijzen naar een voorbeeld waarvan u aangeeft dat het niets met uw eigen zaak te maken heeft, toont u niet aan dat er sprake zou zijn van corruptie in geval u bescherming zou vragen aan de politie in Albanië. Nogmaals gevaagd naar redenen waarom u denkt dat er corruptie mee gemoeid zou zijn als u bescherming zou vragen in Albanië, ontwijkt u eerst te vraag door te zeggen dat u nooit terugkeert naar Albanië. Vervolgens stelt u dat je dood bent in Albanië als je geen geld hebt (CGVS, p. 19). U verwijst ook naar het voorbeeld waarbij u door corruptie vrijuit kon gaan ook als stak u iemand met een mes en het voorbeeld waarbij u de politie omkocht toen u zonder rijbewijs reed (CGVS, p. 19). Er dient opgemerkt te worden dat dit geenszins voorbeelden zijn die aantonen hoe en op welke manier uw vraag om bescherming bij de politie in Albanië op een negatieve manier beïnvloed zou worden door corruptie. Aangezien u allerm minst overtuigend kan aangeven waarom u niet op bescherming van de Albanese overheid kon rekenen in uw conflict met de familie van M. (...) haalt de vaststelling dat u niet eens de moeite nam een klacht in te dienen bij de Albanese politie alvorens het land te verlaten het geloof in uw vervolgingsvrees geheel onderuit.

Tot slot dient aangestipt te worden dat het opmerkelijk is dat u uw problemen slechts op zeer beknopte wijze uiteenzet wanneer u de kans krijgt om uw relaas te vertellen. Een eerste keer uitgenodigd om uw relaas te vertellen, zegt u dat u een lief had en dat haar broer jullie betrapte (CGVS, p. 9). U geeft aan dat dit alles was wat u tegen de advocate zei en dat u niets anders toe te voegen heeft (CGVS, p. 9). Uitgenodigd om uitgebreid over uw problemen te vertellen, voegt u er nog aan toe dat jullie ruzie gemaakt hebben, dat u hem met een mes stak en hij u terug aanviel en dat jullie drie à vier keer ruzie maakten (CGVS, p. 10). Nog eens aangespoord om uitgebreid over uw problemen te vertellen, zegt u dat dit het was en vraagt u zich luidop af of u zeven keer hetzelfde moet herhalen (CGVS, p. 10). Zelfs na tussenkoms t van uw advocate die u erop wijst dat u alles wat u tegen de advocaat zei hier mag herhalen, brengt u geen nieuwe informatie aan (CGVS, p. 10). Het is opmerkelijk dat u niet spontaan uitgebreid vertelt over de problemen waardoor u besloot Albanië te verlaten wanneer u daar de kans toe krijgt. U zegt dat u niet veel geslapen heeft en daarom niet veel kan vertellen (CGVS, p. 10). Nochtans kan verwacht worden van iemand die besluit zijn land te verlaten omwille van bepaalde problemen dat hij deze coherent en uitgebreid uiteen kan zetten. De vaststelling dat u dit niet doet, werpt een smet op de geloofwaardigheid van de door u beweerde problemen.

Gezien al deze vaststellingen kan er geen geloof meer worden gehecht aan het door u aangehaalde asielaanvraag, waarop u uw asielmotieven steunt.

Daar gelaten de geloofwaardigheid van de door u beschreven problemen dient er opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Zoals eerder geargumenteed kunnen de beweegredenen die u aanhaalt als reden om geen beroep te doen op de politie niet gevolgd worden. U brengt geen redenen aan die weerhouden kunnen worden waarom u geen beroep zou kunnen doen op de politie in Albanië.

Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient nochtans aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. U gaf immers te kennen dat u doorheen het conflict met K. (...) nooit beroep deed op de politie (CGVS, p. 17). Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politie en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafning van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit

begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

De documenten die u voorlegt in het kader van uw verzoek om internationale bescherming kunnen voorgaande vaststellingen niet veranderen. Uw originele identiteitskaart, een kopie van 2 pagina's van uw paspoort hebben louter betrekking op uw identiteit, maar zijn niet relevant in het kader van de beoordeling van de geloofwaardigheid van uw problemen of het ontbreken van de mogelijkheid tot bescherming door de autoriteiten in Albanië. Wat betreft het filmpje dat u stuurde waarin te zien word hoe er door uw paspoort gebladerd werd, dient opgemerkt te worden dat dit niet voldoende duidelijk de informatie in uw paspoort weergeeft. Nochtans werd u er bij het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk op gewezen dat u een kopie van elke bladzijde van uw paspoort diende te bezorgen. (CGVS, p. 21). Op het aangeven van het CGVS dat het filmpje niet duidelijk was en de vraag om de bladzijden van het paspoort duidelijk ingescand door te sturen, kwam tot op heden geen reactie. Overigens heeft dit louter betrekking op uw identiteit en niet op de door u beweerde problemen.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker gaat in wat hij omschrijft als eerste middel in op de in de bestreden beslissing opgenomen motieven inzake zijn houding.

Vooreerst gaat hij daarbij in op de aan hem verweten laattijdige asielaanvraag en terugkeer naar Albanië. Hij geeft een overzicht van de feiten sedert hij initieel in Europa aankwam en wijst erop dat hij gedreven door verdriet om zijn zieke moeder, die hij nog één keer wilde zien, terugkeerde. Technisch gezien ging hij wel naar de stad waar zijn vrees zich situeerde maar het CGVS ziet daarbij “twee zaken” over het hoofd. Ten eerste is Durres een grote stad en keerde verzoeker niet terug naar de wijk waar de familie I. woonde maar wel naar het centrum van de stad. Ten tweede kwam hij nauwelijks buiten. Ten derde, mag men de liefde tussen moeder en zoon niet zomaar over het hoofd worden gezien. Verzoekers moeder was ziek en kon niet zomaar worden verplaatst buiten Albanië. Indien verzoeker haar – misschien wel voor de laatste keer – wilde terugzien, moest hij dus wel terugkeren naar Albanië.

Dat verzoeker niet eerder asiel aanvraag in Italië of Frankrijk, verklaart hij doordat hij zich in Europa veilig en beschermd voelde. Het niet-aanvragen van internationale bescherming doet niets af aan het risico om in Albanië vermoord te worden.

Waar hem verweten wordt dat hij niet spontaan en uitgebreid verhaalde over de ondergane feiten, stelt verzoeker dat hij niet iemand is die goed is in publiekelijk spreken. Hij deed zijn best om, wanneer er effectief vragen aan hem werden gesteld, deze nauwkeurig te beantwoorden. Dat er vragen moesten worden gesteld en dat hij niet spontaan een hele uiteenzetting van zijn problemen gaf, mag niet in zijn nadeel spelen.

2.2. In wat hij omschrijft als een tweede middel, gaat verzoeker in op de aan hem verweten incoherenties.

De heer E. is de neef van zijn voormalige vriendin, is slechts 15 jaar en nog een kind. Verzoeker had met deze persoon dan ook nooit problemen. Het misverstand omtrent de betrokkenheid van E., is volgens verzoeker toe te schrijven aan een vergissing van de tolk bij de DVZ. Dit was niet de eerste fout van de tolk. Verzoeker wijst erop dat zijn geboortedatum initieel foutief werd genoteerd en dat hij deze liet aanpassen.

Aangaande de messteken, merkt verzoeker opnieuw op dat eventuele incoherenties te wijten zijn aan de tolk bij de DVZ. Hij haalde dit aan bij het CGVS en stelde duidelijk dat de tolk datums had verzonnen. Hoogstwaarschijnlijk zijn de incoherenties over de aanvallen dan ook te wijten aan een misverstand tussen verzoeker en de tolk en mag hieraan geen belang worden gehecht.

Verzoeker vraagt zich verder af hoe hij verondersteld wordt om specifieke datums te onthouden van feiten die meer dan twee jaar geleden plaatsvonden.

Verder moet dit alles worden gekaderd in de tijd. Men moet zich in de situatie plaatsen van verzoeker en ten tijde van het beleven van zijn relaas. Destijds wist hij niet dat de confrontaties zo belangrijk zouden zijn en dat hij deze later in detail zou moeten kunnen uiteenzetten. Verzoeker leefde onder stress en was met zijn gedachten bij het gevaar dat uitging van K. Het is dan ook niet abnormaal dat hij zich de confrontaties niet allemaal in detail herinnert. Hij ervoer zijn probleem met K. als een constant probleem.

2.3. In wat hij benoemt als derde middel, gaat verzoeker in op de aan hem verweten opmerkelijke elementen in zijn relaas.

Verzoeker ontmoette M. niet vaak, hun relatie was slechts kort en deze was niet echt serieus. Niet de relatie, maar wel het gegeven dat zij geslachtsgemeenschap hadden, lag aan de basis van verzoekers problemen en vertrek. Verzoeker en M. kenden elkaar initieel bovendien enkel van ziens en gingen niet naar dezelfde school. Hij schatte dat zij ongeveer 18 jaar was. Het is niet opmerkelijk dat hij niet specifiek weet hoe oud M. was.

Evenmin is het opmerkelijk dat verzoeker niet wist of en waar K. al dan niet werkte. Hij was met deze persoon niet bevriend, kende hem enkel van ziens en deed zijn best om hem, na de eerste aanvaring, te ontwijken. Om iemand te ontwijken, is het niet vereist om te weten of en waar deze persoon werkt.

2.4. In hetgeen hij omschrijft als vierde middel, gaat verzoeker in op het verwijt dat hij geen bescherming zocht bij de politie.

Hij benadrukt daarbij vooreerst dat de realiteit verschilt van de situatie die het CGVS schetst. De praktijk wijkt af van de wetgeving en strategieën, hetgeen ook reeds blijkt uit hetgeen het CGVS stelt. De politie is en blijft corrupt en bezondigt zich aan machtsmisbruik. Derhalve ging verzoeker inderdaad niet naar de politie. Hij vreesde mishandeld te worden omwille van omkoping door K.I. of omwille van zijn betrekkingen met een jonge, niet met hem gehuwde, vrouw. In sommige culturen wordt hieraan veel belang gehecht en volgens verzoeker werken er bij de politie personen met dit standpunt. Bijgevolg kon hij, uit vrees voor de politie zelf, geen bescherming vragen bij de politie. K.I. zou er kennissen hebben. Hij zou ook familieleden hebben die als cipier werken in de gevangenissen. Er bestaan wel mechanismen om wangedrag van de politie aan te kaarten, doch deze komen pas achteraf. Bovendien zou verzoeker dan moeten bewijzen dat er sprake was van corruptie of machtsmisbruik door de politie. Zelfs indien er in zijn concrete situatie geen sprake zou zijn van corruptie, dan nog zou de politie volgens verzoeker hoogstwaarschijnlijk niets aan zijn klacht hebben gedaan. De politie reageert volgens verzoeker enkel op belangrijkere zaken zoals moord. Indien K.I. zou vernemen dat hij klacht indiende, zou verzoeker hiervan daarenboven de gevolgen moeten dragen.

2.5. Verzoeker concludeert dat de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus hem aldus ten onrechte werden geweigerd.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Uit de lezing van het verzoekschrift kan worden afgeleid dat verzoeker de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar gesteld wordt dat in zijn hoofde geen bijzondere procedurele noden bleken, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.3. Voorts wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Bij KB van 17 december 2017 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een verzoek tot internationale bescherming enkel gegrond is indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat.”

3.4. In dit kader wordt in de bestreden beslissing vooreerst terecht vastgesteld dat verzoekers houding na zijn (initiële) aankomst in Europa niet verenigbaar is met een ernstige en imminente nood aan internationale bescherming. De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat uw houding geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u vanaf maart 2017 twee maanden in Italië en tien maanden in Frankrijk verbleef zonder er een verzoek om internationale bescherming in te dienen (CGVS, p. 4,5). Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag nochtans redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming. De vaststelling dat u dit niet gedaan heeft, zet de ernst van uw verzoek om internationale bescherming danig op een helling. Uw uitleg, dat u geen verzoek om internationale bescherming indiende in Italië omdat u Italië niet graag heeft (CGVS, p. 8), kan niet weerhouden worden. De reden waarom u geen verzoek om internationale bescherming indiende in Frankrijk, dat Albanese zich er met stommiten als drugs bezig hielden en dat u er niet wilde blijven (CGVS, p. 8), is evenmin een afdoende verklaring voor uw nalaten.

(...)

Daarenboven kunnen er nog vraagtekens geplaatst worden bij de vaststelling dat u in juni 2018 tien à veertien dagen in Frankrijk doorbracht zonder er een verzoek om internationale bescherming in te dienen vooraleer u naar België kwam. Hier dient alweer aangestipt te worden dat de vaststelling dat u na aankomst in een derde land niet zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming, de ernst van de door u beweerde dreiging op een helling zet. Dat u Frankrijk niet graag heeft (CGVS, p. 9), kan wederom niet beschouwd worden als een geldige vergoelijking voor uw nalaten. Er dient dus geconcludeerd te worden dat uw houding afbreuk doet aan de door u beweerde vrees.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven. Dat hij zich in Europa veilig en beschermd zou hebben gevoeld kan, nog daargelaten dat hij dit bij het CGVS niet als verschoning bood wanneer hij met het voorgaande werd geconfronteerd, gelet op zijn preciaire en illegale verblijf in Europa, niet overtuigen. Redelijkerwijze kan worden verwacht dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, zich zou informeren omtrent de mogelijkheden tot bescherming en een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen en gedurende bijna een jaar talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet, dit in tegenstelling met wat verzoeker voorhoudt, weldegelijk een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

3.5. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten naar aanleiding van een gegronde vrees voor vervolging ten aanzien van K.I. Deze vrees zou zijn voorgesproten uit zijn relatie met een zekere M.I. en de hieruit ontstane problemen en confrontaties met K.I.

Verzoeker legde omtrent de kern van zijn problemen echter meermaals en frappant tegenstrijdige verklaringen af.

In dit kader wordt in de bestreden beslissing vooreerst met recht gemotiveerd:

“Er diende vastgesteld te worden dat u incoherente verklaringen aflegde over de personen van de familie van M. (...) met wie u ruzie had en het aantal keren dat u met hen ruzie had. Bij de dienst Vreemdelingenzaken sprak u over een vechtpartij met K. (...), waarna u hem een messteek gaf en zegt u dat er drie à vier dagen later nog een vechtpartij was met hem waarbij hij u een messteek gaf (Vragenlijst dd. 6 augustus 2018, p. 2). Verder haalde u aan dat u ook twee keer ruzie had met E. (...), de neef van M. (...) omdat hij tegen jullie relatie was. Door deze confrontaties zag u zich genooddaakt bij uw oom te gaan inhuizen, zo verklaarde u bij de DVZ (Vragenlijst dd. 6 augustus 2018, p. 2). Over ruzie met E. (...) rept u bij het persoonlijk onderhoud bij het CGVS met geen woord. Gevraagd naar andere incidenten tussen u en familieleden van M. (...), zegt u dat er geen waren (CGVS, p. 17). Gepeild naar problemen die u had met andere familieleden dan met K. (...), zegt u dat er geen waren (CGVS, p. 17). Gewezen op de tegenstrijdigheid waarbij u eerder wel te kennen gaf dat u problemen had met E. (...), zegt u dat u geen ruzie had met E. (...) en zegt u dat E. (...) er gewoon bij was toen K. (...) u met het mes stak (CGVS, p. 20). Dit is niet in overeenstemming met uw eerdere verklaringen, dat enkel K. (...) bij het gevecht was waarbij u geraakt werd door een mes (CGVS, p. 16). Dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over met wie van de familie van M. (...) u een conflict had, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde problemen.”

Verzoeker voert ter weerlegging van de voormelde motieven geen dienstige argumenten aan. Zijn verklaringen in de vragenlijst waren duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar, zodat het beweerde misverstand vanwege of foutieve vertaling van deze gezegden door de tolk niet kan worden aangenomen. Verzoeker verklaarde in niet mis te verstane bewoordingen: *“Ik heb ook 2 keer ruzie gehad met de neef van M. (...): E. (...) Hij was tegen onze relatie”* (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.5.). Bovendien ondertekende verzoeker deze verklaringen nadien uitdrukkelijk voor akkoord nadat deze aan hem werden voorgelezen in het Albanees. Hiermee gaf hij aan dat deze verklaringen juist zijn en overeenstemmen met de werkelijkheid. Dat de tolk elders een fout zou hebben gemaakt inzake zijn leeftijd, een fout die verzoeker bovendien kon rechtzetten nog tijdens het afnemen van zijn verklaringen bij de DVZ, kan dan ook geenszins volstaan om aan te tonen dat ook de voormelde gezegden foutief zouden zijn vertaald. Hoe dan ook biedt verzoeker met zijn uitleg geen verklaring voor het gegeven dat ook zijn verklaringen bij het CGVS onderling met elkaar in strijd zijn.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Ook de vaststelling dat u een niet coherent tijds kader schetst van de door u aangehaalde problemen doet afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken zegt u dat de vechtpartij waarbij u een messteek kreeg van K. (...) drie à vier dagen plaatsvond nadat u K. (...) een messteek had gegeven (Vragenlijst dd. 6 augustus 2018, p. 2). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS zegt u dan weer dat K. (...) u probeerde te pakken te krijgen ongeveer twee weken nadat u hem met een mes gestoken had (CGVS, p. 16). U stelt dat u daarbij niet gewond raakte (CGVS, p. 16). U geeft aan dat u bij de volgende vechtpartij wel gestoken werd door een mes en dat deze vechtpartij plaatsvond niet zo lang na de tweede ruzie (CGVS, p. 16). Het is opmerkelijk dat u de ene keer zegt dat u een messteek kreeg drie à vier dagen nadat u K. (...) een messteek gaf en de andere keer het moment dat u gestoken werd door een mes situeert meer dan twee weken nadat u zelf een messteek uitdeelde. Dat u incoherente verklaringen aflegt over het tijds kader, schaadt de geloofwaardigheid van de door u beweerde feiten. Nochtans kreeg u in het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS de mogelijkheid om aan te geven of het onderhoud op de DVZ goed verlopen was en eventuele rechtzettingen te doen (CGVS, p. 2-3). U opperde dat de tolk zomaar data gegeven had en dat die allemaal niet kloppen (CGVS, p. 2). U kreeg de kans geboden om data recht te zetten, maar reageerde hierop door te zeggen dat u zich geen enkele datum herinnert (CGVS, p. 2). Overigens kan ook opgemerkt worden dat de situering in de tijd van aanvallen op u los staat van data en dat verwacht kan worden dat u, die basisonderwijs genoot in Albanië op coherente manier kan uiteenzetten hoeveel tijd er tussen de aanvallen zat.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Met zijn loutere herhaling van de reeds bij het CGVS gegeven verklaringen inzake de tolk bij de DVZ en het gegeven dat hij zich geen specifieke datums herinnert, doet hij geenszins afbreuk aan de voormelde, inzake deze verklaringen gedane vaststellingen. Verder kan worden vastgesteld dat ook de verklaringen die verzoeker omtrent het voorgaande aflegde bij de DVZ duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar zijn. Zij laten geen ruimte voor het beweerde misverstand of communicatieprobleem. Daarenboven kan worden herhaald dat verzoeker deze verklaringen nadien uitdrukkelijk voor akkoord ondertekende nadat deze aan hem werden

voorgelezen in het Albanees en dat hij hiermee aangaf dat deze verklaringen juist zijn en overeenstemmen met de werkelijkheid.

Het tijdsverloop sedert en de stress tijdens de feiten, vormen evenmin een dienstige uitleg voor de voormelde vaststellingen. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag immers worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze kan weergeven, zeker die feiten en gebeurtenissen die de essentie uitmaken van het relaas, die hij persoonlijk heeft meegemaakt en die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek uit zijn land. Daar de aangehaalde gebeurtenissen een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op zijn verdere leven, kunnen zij geacht worden in verzoekers geheugen te zijn gegrift zodat hij bij machte zou moeten zijn deze op coherente en duidelijke wijze uiteen te zetten.

Daarenboven bleek verzoeker niet in staat om zijn asielaanvraag op een spontane, doorleefde, duidelijke, gedetailleerde en coherente wijze uiteen te zetten. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Tot slot dient aangestipt te worden dat het opmerkelijk is dat u uw problemen slechts op zeer beknopte wijze uiteenzet wanneer u de kans krijgt om uw relaas te vertellen. Een eerste keer uitgenodigd om uw relaas te vertellen, zegt u dat u een lief had en dat haar broer jullie betrapte (CGVS, p. 9). U geeft aan dat dit alles was wat u tegen de advocate zei en dat u niets anders toe te voegen heeft (CGVS, p. 9). Uitgenodigd om uitgebreid over uw problemen te vertellen, voegt u er nog aan toe dat jullie ruzie gemaakt hebben, dat u hem met een mes stak en hij u terug aanviel en dat jullie drie à vier keer ruziemaakten (CGVS, p. 10). Nog eens aangespoord om uitgebreid over uw problemen te vertellen, zegt u dat dit het was en vraagt u zich luidop af of u zeven keer hetzelfde moet herhalen (CGVS, p. 10). Zelfs na tussenkomst van uw advocate die u erop wijst dat u alles wat u tegen de advocaat zei hier mag herhalen, brengt u geen nieuwe informatie aan (CGVS, p. 10). Het is opmerkelijk dat u niet spontaan uitgebreid vertelt over de problemen waardoor u besloot Albanië te verlaten wanneer u daar de kans toe krijgt. U zegt dat u niet veel geslapen heeft en daarom niet veel kan vertellen (CGVS, p. 10). Nochtans kan verwacht worden van iemand die besluit zijn land te verlaten omwille van bepaalde problemen dat hij deze coherent en uitgebreid uiteen kan zetten. De vaststelling dat u dit niet doet, werpt een smet op de geloofwaardigheid van de door u beweerde problemen.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Dat hij niet goed zou zijn in publiekelijk spreken, kan geenszins verklaren waarom hij in de beslotenheid van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, waarbij hij bovendien werd bijgestaan door zijn advocaat, niet bij machte bleek om zijn verhaal op een gedegen wijze uiteen te zetten.

Van verzoeker mag, als verzoeker om internationale bescherming, redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen, wetgeving en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Verzoeker werd bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud daarenboven uitdrukkelijk gewezen op de betrouwbaarheid van het gesprek. Er werd verduidelijkt dat hij dus open kon vertellen en de waarheid kon spreken. Tevens werd het belang benadrukt van het verlenen van zijn medewerking en van het vertellen van de waarheid (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.2).

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van onderhavig beroep om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden problemen en vrees voor vervolging.

Verzoekers kritiek op de overige, overtollige motieven inzake de leeftijd van M., het beroep van K. en de beschermingspogingen en –mogelijkheden in hoofde van verzoeker, is bijgevolg niet dienstig en kan op zich niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing.

De door verzoeker neergelegde documenten, opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.6. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.7. Verzoeker toont gelet op het voorgaande en nu hij geen andere elementen aanreikt op grond waarvan hij mogelijks in aanmerking zou kunnen komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus evenmin aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.8. Gelet op het voormelde, wordt in de bestreden beslissing met recht geconcludeerd:

“Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier februari tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT